

Šīs lapa ir mašīntulkota [Saite]. Mašīntulkojumos var būt kļūdas, kas var mazināt skaidrību un precizitāti; Ombuds neuzņemas atbildību par neatbilstībām. Lai iegūtu visuzticamāko informāciju un juridisko precizitāti, lūdzam skatīt šādus dokumentus. avota versija angļu valoda ir norādīta iepriekš. Lai iegūtu plašāku informāciju, lūdzam skatīt mūsu [valodu un tulkošanas politiku](#) [Saite].

Meklenburgas-Priekšpomerānijas ombuda jautājums par Direktīvu 2018/2002 par energoefektivitāti

Sākta lieta

Lieta Q3/2022/MHZ - **Uzsākta** {0} 10/10/2022 - **Lēmums par** {0} 14/12/2022

Ģenerālsekretariāts

Nodaļas vadītājs — C2

Eiropas Komisija

Godātais X kungs!

Mēs esam saņēmuši jautājumu no Vācijas Meklenburgas-Priekšpomerānijas federālās zemes reģionālā ombuda biroja.

Būtībā vaicājums attiecas uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 11. decembra Direktīvu (ES) 2018/2002, ar ko groza Direktīvu 2012/27/ES par energoefektivitāti [1], kas transponēta Vācijas federālajos tiesību aktos. Vācijas reģionālais ombuds ir izskatījis sūdzību, ka direktīvā noteiktā prasība nodrošināt galapatērētājiem rēķinu/siltuma izmaksu sadalītāja rādījumus vismaz reizi mēnesī rada izmaksas un nav praktiska.

Lai palīdzētu reģionālajam ombudam izskatīt sūdzību, vai *Komisija, lūdzu, sniedz mums skaidrojumu par 7.a.2. pielikumu saistībā ar 11.a pantu. Direktīvas 2018/2002 1. un 2. punkts?*

Mēs būtu pateicīgi, ja Komisija atbildētu uz šo jautājumu līdz 2022. gada 30. oktobrim, lai mēs

varētu nosūtīt informāciju Vācijas reģionālajam ombudam.

Jūsu sirsnīgi,

Rosita Hickey izmeklēšanas direktore

Strasbūrā, 2022. gada 10. oktobrī

[1] OV L 328, 21.12.2018., 210.–230. lpp.